

عوامل مؤثر بر نگرش کشاورزان نسبت به تعاوین های آب بران

آرزو میرزا^{*}

کارشناس ارشد ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

سید مهدی میردامادی

دانشیار ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

چکیده

یکی از مهم‌ترین چالش‌های فرا روی کشور معضل آب است که روز به روز نیز بحرانی‌تر می‌شود. هدف تحقیق توصیفی- همبستگی حاضر، بررسی و تحلیل عوامل مؤثر بر نگرش کشاورزان نسبت به تعاوین های آب بران است. کلیه کشاورزان عضو تعاوین های آب بران استان گلستان جامعه آماری این تحقیق را تشکیل می‌دهند. براساس فرمول کوکران ۱۹۰ نفر به کمک روش نمونه‌گیری طبقه‌ای تناسبی و خوشهای به صورت تصادفی انتخاب شدند و در نهایت ۱۸۶ پرسشنامه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. ابزار پژوهش، پرسشنامه بوده که روایی و پایایی آن تأیید گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها از طریق نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۳ صورت گرفت. بررسی ضرایب همبستگی نشان می‌دهد که میزان اراضی کشاورزی، میزان درآمد سالیانه کشاورزی، مدت عضویت کشاورزان در تعاوین های آب بران، آگاهی از جنبه‌های مختلف تعاوین های آب بران، میزان استفاده از منابع اطلاعاتی، میزان تماس‌های ترویجی و نگرش کشاورزان نسبت به مدیریت مشارکتی آبیاری با نگرش کشاورزان نسبت به تعاوین های آب بران رابطه‌ی مثبت و معنی‌دار و با میزان آب بها به ازای هر هکتار و فاصله مزرعه تا نزدیک ترین مرکز خدمات کشاورزی رابطه‌ی منفی دارد. نتایج حاصل از رگرسیون گام به گام نشان داد که متغیرهای نگرش کشاورزان نسبت به مدیریت مشارکتی آبیاری، میزان آب بها، فاصله مزرعه تا نزدیک ترین مرکز خدمات کشاورزی، منابع اطلاعاتی، درآمد سالیانه زراعی و تماس‌های ترویجی ۴۶٪ از تغییرات نگرش کشاورزان نسبت به تعاوین های آب بران را تبیین نموده است.

واژه‌های کلیدی: نگرش، تعاوین های آب بران، کشاورزان، استان گلستان

مقدمه

کشاورزی اصلی‌ترین و مهم‌ترین منبع تأمین مواد غذایی دنیا به شمار می‌رود، از این رو نقش بهسازی در امنیت غذایی، اجتماعی و حتی سیاسی کشورهای جهان داشته و خواهد داشت (احسانی و خالدی، ۱۳۸۲). افزایش تولید محصولات کشاورزی در ایران به دلایل مختلف از جمله ثبات قیمت‌ها، بهبود درآمد سرانه شاغلین بخش و نیاز روزافزون جامعه به منابع ارزی غیر نفتی، به یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر تبدیل شده (زیایی، ۱۳۸۲). ایران در یکی از خشک‌ترین مناطق جهان قرار گرفته و کمبود آب، مهم‌ترین تنگی‌ای توسعه کشاورزی آن به شمار می‌رود (هاشمی‌نیا، ۱۳۸۳). به گزارش بانک جهانی، پیش‌بینی شده که تا سال ۲۰۳۵ سه میلیارد نفر در شرایط طاقت فرسای تنفس آبی زندگی خواهند کرد (World Bank, 2009).

افزایش تولیدات کشاورزی از طریق توسعه اراضی کشاورزی با محدودیت‌های جدی در تأمین آب مواجه است. بنابراین تنها راه پاسخ به تقاضای روزافزون غذا، بهره برداری بهینه از منابع آب استحصال شده برای کشاورزی، تولید بیشتر در ازای مصرف آب کمتر و کنترل تلفات در فرآیند تولید و مصرف محصولات کشاورزی می‌باشد (پورزن، ۱۳۸۲). ایوانس و اسکاج (۲۰۰۴) اظهار می‌دارند که مدیریت آب در مزرعه نه تنها باعث افزایش محصول می‌شود بلکه میزان تفاوت محصول از یک سال به سال دیگر را کاهش می‌دهد و ریسک مربوط به رشد محصول را نیز کاهش می‌دهد.

برای نیل به توسعه پایدار منابع آب نیاز به رهیافت جامع‌تری برای مدیریت آب است که این مسئله همراه با ساز و کارهای نهادی مشارکت، یک سازمان متناسب جدیدی را طلب می‌کند (Guterstan, 2008)، به نحوی که بخشی از مسئولیت‌ها از سازمان‌های دولتی به سازمان‌های محلی واگذار شود (Rattanatangtrakul, 2008) در واکنش به فشار مشکلات و مسائل مدیریت آب بسیاری از کشورها سیاست‌های بهسازی، همانند انتقال حقوق و مسئولیت‌های نظام آبیاری از آژانس‌های دولتی به تشکل‌های کشاورزان و سایر مؤسسات خصوصی را اتخاذ می‌نمایند (Qiao *et al.*, 2009).

رهیافت مدیریت مشارکتی آبیاری با این فرضیه شروع می‌شود که تشکل‌های آب‌بران می‌توانند مناسب ترین نقش مدیریت را برای آبیاری اراضی ایفا کنند (والی، ۱۳۸۱). تعاوونی آب‌بران گروهی از کشاورزان هستند که همه آن‌ها از یک منبع آب مشترک استفاده کرده و جهت تقسیم و توزیع و مدیریت آب با یکدیگر مشارکت دارند؛ این تعاوونی‌ها به کشاورزان اجازه می‌دهند که فعالیت‌هایی را انجام دهند که به صورت فردی غیر ممکن یا مشکل است (Sallem *et al.*, 1984). در واقع هدف از تأسیس تعاوونی‌های آب‌بران، توسعه مفهوم مدیریت مشارکتی آبیاری برای افزایش کارایی استفاده از آب از طریق مداخله تمام ذینفعان در انواع فعالیت‌های مدیریت تا جای ممکن است، می‌باشد (Hassabou & El-Gafy, 2007).

با این وجود امروزه بیش از پیش این واقعیت به اثبات رسیده است که توسعه در هر جامعه تنها با اجرای طرح‌های متعدد مهندسی تحقق نمی‌یابد، بلکه فرآیندی تاریخی است و از مجموعه اقداماتی که مهندسی اجتماعی نام گرفته تشکیل شده است که نه تنها ساختارهای فیزیکی بلکه ساختارهای اجتماعی را نیز در بر می‌گیرد (ضیائی، ۱۳۸۶).

توجه به تعاوونی‌های آب‌بران، کوتاه‌ترین راه و زودبارزه‌ترین نوع سرمایه‌گذاری در افزایش بهره‌وری از آب در مزارع کشاورزان است (حیدریان، ۱۳۸۲). لیکن مهم‌ترین نکته در شکل‌گیری تعاوونی آب‌بران شناخت هنجارها و عرف و گرایش و نگرش‌های جامعه برای تأسیس تعاوونی می‌باشد تا بتواند شکل پایدار با توجه به هنجارها و فرهنگ اجتماعی منطقه به خود گرفته تا تداوم و پویایی داشته باشد (توتاخانه و همکاران، ۱۳۸۷). لذا این تحقیق با هدف کلی بررسی عوامل مؤثر بر نگرش کشاورزان نسبت به تعاوونی‌های آب‌بران به مرحله

اجرا در آمده است و اهداف اختصاصی آن عبارت است از؛
 توصیف ویژگی‌های فردی- حرفه‌ای، اقتصادی و آموزشی- ترویجی کشاورزان
 توصیف نگرش کشاورزان نسبت به مدیریت مشارکتی آبیاری
 توصیف نگرش کشاورزان نسبت به تعاونی‌های آببران
 بررسی رابطه‌ی بین نگرش کشاورزان نسبت به تعاونی‌های آببران با سایر متغیرهای تحقیق
 پیش‌بینی میزان تغییرات نگرش کشاورزان نسبت به تعاونی‌های آببران براساس متغیرهای مستقل

مواد و روش‌ها

تحقیق حاضر از نوع توصیفی- همبستگی می‌باشد. جامعه آماری این تحقیق کلیه کشاورزان عضو تعاونی‌های آببران استان گلستان می‌باشند ($N=11417$). حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران 190 نفر محاسبه گردید. به منظور نمونه‌گیری از روش طبقه‌ای تناسبی و خوش‌ای به صورت تصادفی استفاده شد. بدین صورت که شهرستان‌های مورد نظر طبقات جامعه آماری را تشکیل دادند. سپس حجم نمونه نسبت به بزرگی جمعیت هر طبقه بین آن‌ها تقسیم گردید. در مرحله بعد، با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی خوش‌ای و با در نظر گرفتن هر طبقه به عنوان یک خوش‌ای اقدام به نمونه‌گیری گردید، بدین صورت که از هر خوش‌ای یک تعاونی انتخاب شد و با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده در تعاونی‌های مورد نظر اقدام به جمع آوری اطلاعات گردید. در نهایت 186 پرسش‌نامه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

پرسش‌نامه مهم ترین ابزار گردآوری اطلاعات بود. به منظور تأیید روایی ظاهری و محتوایی چندین نسخه از پرسش‌نامه در اختیار اساتید گروه ترویج و آموزش کشاورزی و تعدادی از کارشناسان و متخصصان سازمان جهاد کشاورزی استان تهران و گلستان قرار گرفت و پس از چندین مرحله اصلاح و بازنگری تأیید نهایی حاصل شد. جهت آزمون پایایی ابزار، 30 پرسش‌نامه توسط کشاورزان عضو تعاونی‌ها تکمیل شد و کرونباخ آلفا 0.90 به دست آمد. از آماره‌های میانگین، انحراف معیار، ضربی تغییرات و ضربی همبستگی اسپیرمن با بهره‌گیری از SPSS نسخه 13 به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد.

نتایج و بحث

توصیف ویژگی‌های فردی و حرفه‌ای کشاورزان

نتایج نشان داد که میانگین سن کشاورزان 45 سال با انحراف معیار $11/98$ می‌باشد. کشاورزان منطقه به طور میانگین $24/69$ سال در کشاورزی فعالیت داشتند. میانگین مدت عضویت کشاورزان در تعاونی‌های آببران $9/60$ سال با انحراف معیار $5/34$ سال به دست آمد. به طور میانگین فاصله مزرعه تا نزدیک‌ترین مرکز خدمات کشاورزی $10/55$ کیلومتر با انحراف معیار $9/70$ بود. اکثریت کشاورزان $(2/31) \%$ دارای تحصیلات دیپلم بودند (جدول ۱).

جدول ۱- ویژگی‌های فردی و حرفه‌ای کشاورزان در منطقه مورد مطالعه ($n=186$)

متغیرهای فردی و حرفه‌ای	میانگین	انحراف معیار	کمینه	بیشینه
سن (سال)	$45/91$	$11/98$	24	81
سابقه‌ی کشاورزی (سال)	$24/69$	$13/36$	3	70
مدت عضویت در تعاونی‌های آببران (سال)	$9/60$	$5/34$	1	18
فاصله مزرعه تا نزدیک‌ترین مرکز خدمات کشاورزی (کیلومتر)	$10/55$	$9/70$	1	30

توصیف ویژگی‌های اقتصادی کشاورزان

نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که میانگین اراضی کشاورزی پاسخگویان ۱۱/۹۱ هکtar با انحراف معیار ۱۲/۵۹ هکtar و میانگین سطح زیر کشت آبی ۷/۰۸ هکtar با انحراف معیار ۶/۹۵ بود. براساس نتایج میانگین درآمد سالیانه زراعی و غیر زراعی کشاورزان به ترتیب ۴/۷۵ و ۸/۸ میلیون ریال بود. میانگین آب بها در هر هکtar ۸/۳۷۳ هزار ریال با انحراف معیار ۸/۲۲۵ هزار ریال محاسبه گردید (جدول ۲).

جدول ۲- توصیف ویژگی‌های اقتصادی کشاورزان (n=۱۸۶)

متغیرهای اقتصادی	میزان اراضی کشاورزی (هکtar)	میزان درآمد سالیانه زراعی (میلیون ریال)	میزان درآمد سالیانه غیر زراعی (میلیون ریال)	میزان آب بها در هکtar (هزار ریال)	انحراف معیار	میانگین	کمینه	بیشینه
میزان اراضی کشاورزی (هکtar)	۱۱/۹۱	۷۵/۴	۱۶/۸	۳۷۳/۸	۱۲/۵۹	۰/۵۰	۰/۵۰	۶۰
سطح زیر کشت آبی (هکtar)	۷/۰۸	۲۶/۳	۱۶/۸	۲۲۵/۸	۶/۹۵	۰/۵۰	۰/۵۰	۳۲
میزان درآمد سالیانه زراعی (میلیون ریال)	۷۵/۴	۹۱/۱	۲۶/۳	۲۲۵/۸	۹۱/۱	۰/۵۰	۰/۵۰	۵۰
میزان درآمد سالیانه غیر زراعی (میلیون ریال)	۱۶/۸	۲۶/۳	۱۶/۸	۲۲۵/۸	۸/۰۷	۰	۰	۱۰
میزان آب بها در هکtar (هزار ریال)	۳۷۳/۸	۳۷۳/۸	۳۷۳/۸	۳۷۳/۸	۳۷۳/۸	۸/۰۷	۰	۹۰

توصیف ویژگی‌های آموزشی کشاورزان

به منظور تعیین میزان استفاده کشاورزان از منابع اطلاعاتی جهت کسب اطلاعات کشاورزی ۷ منبع اطلاعاتی و برای سنجش نوع و میزان تماس‌های ترویجی کشاورزان ۶ گویه ذکر شد تا کشاورزان پاسخ خود را از هیچ تا خیلی زیاد مشخص نمایند. رتبه‌بندی منابع اطلاعاتی و تماس‌های ترویجی طبق جدول ۳ و ۴ به دست آمد. رتبه‌بندی گویه‌ها نشان می‌دهد که مهم‌ترین منبع اطلاعاتی کشاورزان هم محل و همسایگان (میانگین=۴۱/۳، انحراف معیار=۱۶/۱) و کم اهمیت ترین منبع، کامپیوتر و اینترنت (میانگین=۰/۵۱، انحراف معیار=۱۱/۱۴) می‌باشد (جدول ۳). مهم‌ترین نوع تماس ترویجی ملاقات با مروج در مرکز خدمات (میانگین=۲۰/۳، انحراف معیار=۵/۷) و کم اهمیت ترین نوع آن مطالعه نشریات ترویجی (میانگین=۱/۴۶، انحراف معیار=۰/۶۷) بود (جدول ۴).

جدول ۳- اولویت‌بندی میزان استفاده کشاورزان از منابع اطلاعاتی

منابع اطلاعاتی	میانگین*	انحراف معیار	ضریب تغییرات	رتبه	بیشینه
- کشاورزان هم محل و همسایگان	۳/۴۱	۱/۱۶	%۳۴	۱	۱
- کشاورزان پیشرو	۳/۵۳	۱/۴۵	%۴۱	۲	۲
- برنامه‌های کشاورزی تلویزیون	۲/۵۲	۱/۷۴	%۵۹	۳	۳
- توصیه رهبران محلی	۲/۳۴	۱/۹۱	%۸۱	۴	۴
- توصیه شورای اسلامی محل	۱/۷۸	۱/۶۹	%۹۴	۵	۵
- برنامه‌های کشاورزی رادیو	۱/۳۸	۱/۴۲	%۱۰۲	۶	۶
- کامپیوتر و اینترنت	۰/۵۱	۱/۱۴	%۲۲۳	۷	۷

* هیچ، ۱=خیلی کم، ۲=کم، ۳=متوسط، ۴=زیاد، ۵=خیلی زیاد = بیشینه ۳۹/۰ = کمینه ۲۱/۰ = انحراف معیار ۰/۶۷ = میانگین ۱۴/۱ = میانگین ۴۳/۵ = بیشینه ۷۷/۰ = کمینه ۲۱/۰

جدول ۴- اولویت‌بندی تماس‌های ترویجی کشاورزان در ۵ سال گذشته

تماس‌های ترویجی	میانگین*	انحراف معیار	ضریب تغییرات	رتبه
- ملاقات با مروج در مرکز خدمات کشاورزی	۳/۲۰	۱/۵۷	%۴۹	۱
- شرکت در کلاس‌های آموزشی - ترویجی	۲/۸۱	۱/۹۵	%۶۹	۲
- ملاقات مروج با شما در روستا	۲/۵۴	۱/۷۹	%۷۰	۳
- نمایش فیلم‌های ترویجی	۲/۲۸	۲/۰۲	%۸۸	۴
- بازدید از تعاوونی‌های موفق	۱/۵۴	۱/۶۲	%۱۰۵	۵
- مطالعه نشریات ترویجی	۱/۴۶	۱/۶۷	%۱۱۴	۶

* = هیچ، ۱ = خیلی کم، ۲ = کم، ۳ = متوسط، ۴ = زیاد، ۵ = خیلی زیاد = بیشینه ۰ = کمینه ۱ = انحراف معیار ۲ = میانگین

توصیف آگاهی کشاورزان نسبت جنبه‌های مختلف تعاوونی‌های آببران

به منظور تعیین میزان آگاهی کشاورزان ۸ گویه ذکر شد تا پاسخگویان میزان اطلاع خود را از هیچ تا خیلی زیاد مشخص نمایند. بدین ترتیب از طیف لیکرت ۶ قسمتی استفاده شد که از هیچ (۰)، خیلی کم (۱)، کم (۲)، متوسط (۳)، زیاد (۴)، خیلی زیاد (۵) رتبه‌بندی شده بود، میانگین، انحراف معیار، و رتبه هر یک از گویه‌ها در جدول ۵ مشخص گردیده است.

رتبه‌بندی گویه‌ها نشان می دهد که بیشترین آگاهی کشاورزان از مسئولیت مأموران دولت در تعاوونی‌های آببران (میانگین=۱/۱۲، انحراف معیار=۱/۸۷) و آگاهی از ایجاد نوع تغییرات در نقش دولت (میانگین=۰/۶۳، انحراف معیار=۰/۵۶) و کمترین آگاهی آن‌ها از اساسنامه تعاوونی‌ها (میانگین=۰/۲۷، انحراف معیار=۰/۹۴) و مشکلات تعاوونی‌ها (میانگین=۰/۴۱، انحراف معیار=۰/۸۹) می باشد (جدول ۵).

جدول ۵- اولویت‌بندی آگاهی کشاورزان نسبت به جنبه‌های مختلف تعاوونی‌های آببران

آگاهی	میانگین*	انحراف معیار	ضریب تغییرات	رتبه
- آگاهی از مسئولیت مأموران دولت در تعاوونی‌های آببران	۳/۱۲	۱/۸۷	%۵۹	۱
- آگاهی از ایجاد نوع تغییرات در نقش دولت با تأسیس تعاوونی‌های آببران	۲/۶۳	۱/۵۶	%۵۹	۲
- آگاهی از قوانین و مقررات تعاوونی‌های آببران	۲/۸۴	۱/۷۳	%۶۰	۳
- آگاهی از اهداف شکل‌گیری تعاوونی‌های آببران	۲/۷۹	۱/۷۸	%۶۳	۴
- آگاهی از سازمان / سازمان‌های تأسیس کننده تعاوونی‌های آببران	۲/۶۰	۱/۸۶	%۷۱	۵
- آگاهی از مراحل شکل‌گیری تعاوونی‌های آببران	۲/۴۳	۱/۷۷	%۷۲	۶
- آگاهی از مشکلات پیش روی تعاوونی‌های آببران	۲/۴۱	۱/۸۹	%۷۸	۷
- آگاهی از اساسنامه تعاوونی‌های آببران	۲/۲۷	۱/۹۴	%۸۵	۸

* = هیچ، ۱ = خیلی کم، ۲ = کم، ۳ = متوسط، ۴ = زیاد، ۵ = خیلی زیاد = بیشینه ۰ = کمینه ۱ = انحراف معیار ۲ = میانگین

توصیف نگرش کشاورزان نسبت به مدیریت مشارکتی آبیاری

به منظور سنجش نگرش کشاورزان نسبت به مدیریت مشارکتی آبیاری از ۱۲ گویه در قالب طیف لیکرت ۶ قسمتی استفاده شد. جدول ۶ میانگین، انحراف معیار و رتبه هر گویه را نشان می دهد (جدول ۶).

رتبه‌بندی گویه‌ها نشان می‌دهد که حضور کشاورزان در جلسات تعاوینی‌های آب‌بران (میانگین=۴/۳۰)، انحراف معیار=۰/۹۹) بیان نیازها و خواسته‌ها در این جلسات (میانگین=۱۵/۴)، انحراف معیار=۰/۹۶) به ترتیب اولویت‌های اول و دوم را به خود اختصاص داده و کمک مالی به منظور تعمیر کanal‌ها (میانگین=۲/۷۵)، انحراف معیار=۱/۴۷) و لایروبی کanal‌ها همراه با سایر کشاورزان (میانگین=۳/۳۴)، انحراف معیار=۱/۶۱۴) اولویت‌های آخر را به خود اختصاص داده اند (جدول ۶).

جدول ۶ - اولویت‌بندی نگرش کشاورزان نسبت به مدیریت مشارکتی آبیاری (n=۱۸۶)

رتبه	ضریب تغییرات	انحراف معیار	میانگین*	مشارکت
۱	%۲۳	۰/۹۹	۴/۳۰	حضور در جلسات تعاوینی‌های آب‌بران
۲	%۲۳	۰/۹۶	۴/۱۵	بیان نیازها و خواسته‌ها، عقاید و نظرات در جلسات تعاوینی‌های آب‌بران
۳	%۲۳	۰/۹۸	۴/۱۵	همکاری با مأموران دولت در تصمیم‌گیری‌های مربوط به تعاوینی آب‌بران
۴	%۲۴	۱/۰۱	۴/۱۹	تبادل نظر با سایر کشاورزان در جلسات تعاوینی‌های آب‌بران
۵	%۲۶	۱/۰۹	۴/۰۵	در اختیار قرار دادن اطلاعات محلی و بومی به مأموران دولت
۶	%۳۰	۱/۲۲	۴/۰۶	مشورت با کارشناسان و مأموران دولت جهت چگونگی حفظ و نگهداری کanal‌ها
۷	%۴۲	۱/۳۷	۳/۲۲	همکاری در ساخت کanal‌ها همراه با کشاورزان دیگر به عنوان نیروی کار
۸	%۴۳	۱/۴۲	۳/۲۵	در اختیار قرار دادن ادواء و ماشین آلات به منظور ساخت کanal‌ها و سازه‌های آبیاری
۹	%۴۹	۱/۳۶	۲/۷۵	کمک مالی به ساخت کanal‌ها و سازه‌های آبیاری
۱۰	%۵۳	۱/۶۶	۳/۱۱	در اختیار قرار دادن قسمتی از زمین زراعی به منظور احداث کanal، جاده سرویس و زهکش
۱۱	%۴۸	۱/۶۱	۳/۳۴	لایروبی کanal‌ها همراه با سایر کشاورزان
۱۲	%۵۳	۱/۴۷	۲/۷۵	کمک مالی جهت تعمیر و نگهداری کanal‌ها

* هیچ، ۱=خیلی کم، ۲=کم، ۳=متوسط، ۴=زیاد، ۵=خیلی زیاد =۰=بیشینه =۰=کمینه =۰/۹۵=انحراف معیار =۶۱/۳=میانگین

نگرش کشاورزان نسبت به تعاوینی‌های آب‌بران

به منظور سنجش نگرش کشاورزان نسبت به تعاوینی‌های آب‌بران ۱۶ گویه در قالب طیف لیکرت ۵ قسمتی ذکر شد تا پاسخگویان میزان موافقت و مخالفت خود را به صورت کاملاً مخالفم (۰)، مخالفم (۱)، بی نظرم (۲)، موافقم (۳) و کاملاً موافقم (۴) بیان کنند. افزایش حس مسئولیت پذیری کشاورزان در نتیجه‌ی همکاری با تعاوینی‌های آب‌بران اولویت اول (۳/۴۴=میانگین، ۰/۶۴=انحراف معیار) و تأمین هزینه‌های بهره‌برداری و نگهداری شبکه‌های آبیاری به وسیله دولت اولویت آخر (۱/۹۶=میانگین، ۱/۵۰=انحراف معیار) را به خود اختصاص داد. میانگین، انحراف معیار و رتبه‌ی هر یک از گویه‌ها در جدول ۷ مشخص شده است.

جدول ۷- اولویت‌بندی نگرش کشاورزان نسبت به مدیریت بهینه آب کشاورزی

ردیف	انحراف میانگین	نگرش
۱	۰ / ۶۴	همکاری کشاورزان با تعاوینی‌های آببران باعث افزایش حس مسئولیت پذیری و اعتماد به نفس در کشاورزان می‌شود.*
۲	۰ / ۷۱	منابع آب یک نعمت الهی است که خداوند بر ما ارزانی داشته و هیچ نیازی به مدیریت و برنامه ریزی گروهی ندارد.**
۳	۰ / ۷۳	خودم همه چیز را در مورد مصرف آب کشاورزی می‌دانم و نیازی به کمک مروجین نیست.**
۴	۰ / ۷۴	از وقتی تعاوینی آببران تأسیس شده توزیع آب به صورت هماهنگ تر و بهتر صورت می‌گیرد.
۵	۰ / ۷۶	همکاری کشاورزان در تعاوینی‌های آببران باعث ایجاد حس استقلال و مالکیت در کشاورزان نسبت به منابع آب می‌شود.*
۶	۰ / ۸۴	همکاری در چگونگی مصرف آب کشاورزی باعث استفاده بهتر از منابع آب و کاهش هزینه‌ها می‌شود.*
۷	۰ / ۹۳	تأسیس تعاوینی آببران هیچ ضرورتی ندارد، کشاورزان خود می‌دانند که چگونه باید از آب استفاده کنند.**
۸	۰ / ۹۰	ایجاد تعاوینی آببران فقط راهی برای کسب درآمد به وسیله دولت است.**
۹	۰ / ۹۳	همکاری کشاورزان با تعاوینی‌های آببران فقط باعث ائتلاف وقت کشاورزان می‌شود.**
۱۰	۱ / ۰۹	تمایلی نسبت به استفاده گروهی از منابع آب ندارم.*
۱۱	۱ / ۰۷	از وقتی تعاوینی آببران تأسیس شده در توزیع آب پارتی بازی می‌شود و تساوی و برابری وجود ندارد.**
۱۲	۱ / ۰۹	ایجاد تعاوینی آببران فقط به این دلیل است که دولت وظایف خود را به کشاورزان واگذار کند بدون این که هیچ سودی به آن ها برسد.**
۱۳	۱ / ۳۱	با تأسیس تعاوینی آببران، اختلافات کشاورزان پیرامون مسائل و مشکلات آب کاهش یافته است.*
۱۴	۱ / ۴۲	دولت اگر میزان حقایق را کاهش دهد همکاری کشاورزان با تعاوینی‌های آببران بیشتر خواهد شد.*
۱۵	۱ / ۵۱	اگر تعاوینی‌های آببران به کشاورزان وام دهد انگیزه کشاورزان برای همکاری بیشتر خواهد شد.*
۱۶	۱ / ۵۰	چون دولت شبکه‌های آبیاری را احداث کرده و بر آن مالکیت دارد پس هزینه‌های بهره‌برداری و نگهداری هم باید خود بپردازد.*

* = کاملاً مخالفم ، ۱ = مخالفم ، ۲ = بی نظرم ، ۳ = موافقم ، ۴ = کاملاً موافقم
 ** = کاملاً مخالفم ، ۳ = مخالفم ، ۲ = بی نظرم ، ۱ = موافقم ، ۰ = کاملاً موافقم
 *** = بیشینه ۱ / ۸۸ = کمینه ۳ / ۱۵ = میانگین

رابطه نگرش کشاورزان نسبت به تعاوینی‌های آببران با سایر متغیرهای تحقیق
 ضرایب همبستگی نشان می‌دهد که بین میزان اراضی کشاورزی ($r_s = 0 / ۲۴۰$)، میزان درآمد سالیانه زراعی ($r_s = 0 / ۲۴۷$)، مدت عضویت کشاورزان ($r_s = 0 / ۲۹۴$)، آگاهی ($r_s = 0 / ۱۹۷$)، میزان استفاده از منابع اطلاعاتی ($r_s = 0 / ۳۱۵$)، میزان تماس‌های تروجی ($r_s = 0 / ۲۴۹$) نگرش کشاورزان نسبت به مدیریت مشارکتی آبیاری ($r_s = 0 / ۵۶۲$)، نگرش کشاورزان نسبت به تعاوینی‌های آببران رابطه‌ی مثبت و معنی‌داری در سطح ۱

درصد وجود دارد، بطوریکه افزایش اراضی کشاورزی، درآمد سالیانه زراعی، مدت عضویت در تعاقنی‌ها، آگاهی، میزان استفاده از منابع اطلاعاتی، میزان تماس‌های ترویجی و نگرش نسبت به مدیریت مشارکتی موجب ارتقاء نگرش کشاورزان نسبت به تعاقنی آببران خواهد شد.

ضریب اسپرمن محاسبه شده برای متغیر میزان آب بها در هر هکتار ($r_s = -0.403$)، و فاصله مزرعه تا نزدیک‌ترین مرکز خدمات کشاورزی ($r_s = -0.319$) نشان دهنده رابطه‌ی منفی و معنی‌دار (در سطح ۵ درصد) این متغیرها با نگرش کشاورزان نسبت به تعاقنی‌ها آببران است. بدین معنی که با افزایش آب بها و فاصله مزرعه تا مرکز خدمات کشاورزی نگرش کشاورزان نسبت به تعاقنی آببران ضعیف می‌شود. این در حالی است که بین سایر متغیرهای تحقیق با نگرش کشاورزان نسبت به تعاقنی‌ها آببران هیچ گونه رابطه‌ای به دست نیامد.

جدول ۸- همبستگی بین نگرش کشاورزان نسبت به تعاقنی‌ها آببران با سایر متغیرهای تحقیق

متغیر	سطح معنی‌داری	ضریب همبستگی	P	r_s
میزان اراضی کشاورزی				• / .۰۰۱
میزان سطح زیر کشت آبی				• / .۹۶۱
میزان درآمد سالیانه زراعی				• / .۰۰۱
میزان درآمد سالیانه غیر زراعی				• / .۶۳۱
میزان آب بها به ازای هر هکتار				• / .۰۰۰
سن				• / .۰۹۲
تحصیلات				• / .۵۷۱
مدت عضویت در تعاقنی‌ها آببران				• / .۰۰۰
سابقه‌ی کشاورزی				• / .۹۳۹
فاصله مزرعه تا نزدیک‌ترین مرکز خدمات کشاورزی				• / .۰۰۰
آگاهی				• / .۰۰۷
میزان استفاده از منابع اطلاعاتی				• / .۰۰۰
میزان تماس‌های ترویجی				• / .۰۰۱
نگرش کشاورزان نسبت به مدیریت مشارکتی				• / .۰۰۰
آبیاری				
			*	: $P \leq 0.05$
			**:	$P \leq 0.01$

تعیین میزان تغییرات دیدگاه کشاورزان بر اساس متغیرهای مستقل

به منظور تعیین معادله تخمین نگرش کشاورزان نسبت به تعاقنی‌ها آببران به عنوان متغیر ملاک با متغیرهای پیش بین در تحلیل همبستگی، تجزیه و تحلیل رگرسیون چند گانه به روش گام به گام به کار گرفته شد. پس از ورود کلیه متغیرهای مستقل معنی‌دار متغیرهای نگرش کشاورزان نسبت به مدیریت مشارکتی آبیاری، میزان آب بها، فاصله مزرعه تا نزدیک‌ترین مرکز خدمات کشاورزی، منابع اطلاعاتی، درآمد سالیانه زراعی و تماس‌های ترویجی در معادله باقی ماندند. این متغیرها توانایی تبیین $46\% (R^2 = 0.467)$ از تغییرات نگرش کشاورزان نسبت به تعاقنی‌ها آببران را دارا بودند.